

1. «Ո՛վ դուք ծարավներ, եկե՛ք ջրի մոտ,  
 Դուք, որ փող չունեք, եկեք ու առեք  
 Առանց վճարի, հանց գինի ու կաթ,  
 Ինձանից խնդրեք, բարիք ստացեք:  
 Զուր պիտի թափեմ ծարավի վրա,  
 Ինչպես անձրևը՝ չորության վրա,  
 Հոգիս պիտ թափեմ ամենքի վրա,  
 Իմ օրհնությունը՝ սերունդիդ վրա:

Ծ, ալելուիա՛, (4)  
 Հոգիս պիտ թափեմ ամենքի վրա,  
 Իմ օրհնությունը՝ սերունդիդ վրա»:

2. Սա Հովելի մարգարեությունն է,  
 Որ այս օրերում այն կատարվում է,  
 Եվ երեմիային տված խոստումն է՝  
 Նոր ուխտի խոսքը, որ հաստատվում է:  
 Տաճարում կանգնած՝ Տերն աղաղակեց.  
 «Նա, ով ծարավ է, թող որ Ինձ մոտ գա,  
 Ինձ հավատացողից, ինչպես որ գրվեց,  
 Կենդանի ջրի աղբյուր կբխի»: